

بسمه تعالی

از همان ابتدای برنامه ریزی برای تاسیس پروژه اوتیسم در دانشگاه علوم پزشکی تبریز (با نام اختصاری ABBILAR)، فقدان یک نظام تحقیقی سازمان یافته به عنوان یکی از چالش های اساسی مسئله اوتیسم در ایران، در ذهن بنیانگذاران این پروژه مطرح بوده است. ما توجه داشته ایم که به رغم تحقیقات فراوان و حتی ارزشمند در حوزه اوتیسم، این تحقیقات عموماً فاقد یک استراتژی جامع و متناسب با اولویت های واقعی است. این امر بالطبع موجب هدررفت هزینه های زیادی در جریان کارهای موازی و تکراری می شود و در این مسیر گاه اولویت های بومی مسئله مورد غفلت قرار می گیرند.

به این سبب با طراحی اولیه یک نقشه راه برای تحقیقات، ایجاد یک نظام تحقیقاتی هدفمند و مبتنی بر اولویت ها، یکی از برنامه های کلیدی پروژه تلقی شده است. یک گام اولیه مهم در طراحی این نظام تحقیقاتی، ایجاد و ارتقا پیشرونده نظام ثبت اختلالات طیف اوتیسم بوده که از سال ۱۳۹۴ شروع شده است. همچنین ما متوجه شدیم که کار بر داده های به دست آمده و ایجاد داده های منظم دیگر، مستلزم تشکیل یک تیم تحقیقاتی است. بنابراین در سال ۱۴۰۲ با پیشنهاد موسسین و گروهی از همکاران پروژه، تشکیل تیم تحقیقاتی اوتیسم و اختلالات عصب-تکاملی وابسته در دانشگاه علوم پزشکی تبریز به تصویب رسید. اعضای اصلی این تیم مجموعه ای از همکاران با تخصص های مختلف مرتبط با اوتیسم می باشند و سپس با هدف ارتقای تنوع تخصصی تیم، گروهی دیگر از همکاران به عنوان شورای پژوهشی پیشنهاد و نهایتاً تعیین گردیدند. ما امید داریم که با تلاش این مجموعه به درک بهتر ابعاد گوناگون پدیده اوتیسم نائل شویم و زیرساخت های فکری لازم برای بهبود فرآیندهای تشخیصی و مداخلات موثر برای اختلال طیف اوتیسم را فراهم آوریم.

تیم ما در همکاری نزدیک با مرکز تحقیقات روانپزشکی و علوم رفتاری و نیز مراکز تحقیقاتی مرتبط دیگر تلاش دارد که حوزه فعالیت های هدفمند خود را گسترش دهد. همچنین با پیوستن رسمی دانشگاه های علوم بهزیستی و توانبخشی، کرمان به پروژه ثبت اختلالات طیف اوتیسم، تیم ما در حال برنامه ریزی برای اجرای پروژه های تحقیقاتی چند مرکزی می باشد. چشم انداز میان مدت ما، گسترش دامنه جغرافیایی کلان پروژه اوتیسم و تبدیل تیم به مرکز تحقیقات است که امید داریم در آینده ای نزدیک محقق گردد.